

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΝΟΙΧΤΑ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ
ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Dramaturgie française contemporaine

Unité 5

Les grandes théories du drame contemporain
Catherine Naugrette

Kalliopi Exarchou
Langue et Littérature françaises

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Άδειες Χρήσης

Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται
σε άδειες χρήσης Creative Commons.

Για εκπαιδευτικό υλικό,
όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης,
η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

Χρηματοδότηση

Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.

Το έργο «Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης» έχει χρηματοδοτήσει μόνο την αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.

Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΝΟΙΧΤΑ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ
ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Dramaturgie française contemporaine

Unité 5

Les grandes théories du drame contemporain

Catherine Naugrette

5 Les grandes théories du drame contemporain : Catherine Naugrette

- 5.1 *Paysages dévastés.*
- 5.2 « Le langage poétisant ».
- 5.3 La mort au théâtre.
- 5.4 La quête de l'humain.
- 5.5 Une nouvelle dimension du cathartique.
- 5.6 Le postcathartique.
- 5.7 L'art du soliloque.
- 5.8 Théâtre des corps-souffrances.

5.1 *Paysages dévastés*

- Penser le théâtre aujourd'hui, c'est le penser par rapport au monde.
- L'époque moderne est l'époque du monstrueux créé et provoqué par l'homme (acteurs humains).

5.2 « Le langage poétisant »

- Par les voies de l'imagination, la poésie a la capacité d'ouvrir au théâtre les lieux de liberté qu'il recherche.
- Non pas vue mais imaginée, la réalité doit être exprimée à travers le prisme « transformatif », pourrait-on dire de la distance poétique (langage poétisant, selon Müller).
- Pour Müller, l'accord de la beauté et de la terreur représente une posture fondamentale de l'art.

5.3 La mort au théâtre

- La mort se trouve au centre des préoccupations de l'homme, de sa réflexion philosophique, de son art.
- Aujourd'hui, l'art théâtral se voue au travail du deuil et de la mémoire, au travers d'un voisinage fondamental avec la mort.
- La tragédie apparaît à tous égards comme la principale sinon la seule forme artistique capable de représenter les malheurs des hommes et de permettre d'appréhender ce qui en l'homme caractérise l'humain.

5.4 La quête de l'humain

- L'incertitude qui frappe l'identité de l'homme le doute qui atteint l'existence tous phénomènes de crise et de déstabilisation, qui sont la marque d'une époque (post) moderne, ayant rencontré le monstrueux, semblent configurer la quête de l'humain.

5.5 Une nouvelle dimension du cathartique

- La mise à nu de l'horrible semble renvoyer au théâtre grec et aux événements violents décrits par Aristote pour mieux provoquer le choc de la catharsis.
- La catharsis n'est jamais figée, mais toujours en devenir et en évolution, en transformation.

5.6 Le postcathartique

- Si la *catharsis* en tant que telle a effectivement disparu dans le drame, il y a aujourd'hui du *cathartique*, voire même du *postcathartique*.
- Dans le cadre du *postcathartique*, un élément du processus tragique récupéré, c'est **la peur**: non plus l'ancienne frayeur aristotélicienne, mais ce que Müller appelle **l'effroi, la terreur belle**.

5.7 L'art du soliloque

- « Toute pensée, à proprement parler, s'élabore dans la solitude, est un dialogue entre moi et moi-même, un dialogue de deux-en-un » (Hannah Arendt).
- L'éthique du théâtre, sa responsabilité, ce serait aujourd'hui cela: mettre en scène l'événement de la rencontre de l'Autre, provoquer la manifestation de l'épiphanie d'Autrui.

5.8 Théâtre des corps-souffrances

- Le théâtre, depuis les années 1990, vise à la démonstration publique du corps, de son déclin.
- Il souligne que le corps est voué à la mort.
- Dans le théâtre qui s'écrit, qui se joue et s'expérimente aujourd'hui, il n'est plus question d'une image catastrophique du monde, mais **d'une vision panique**.
- Il s'agit d'une **panique** profonde, objective, inéluctable, sans but ni espérance.

Σημείωμα Αναφοράς

Copyright Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Kalliopi Exarchou.

«Dramaturgie française contemporaine. Unité 5. Les grandes théories du drame contemporain Catherine Naugrette». Έκδοση: 1.0. Θεσσαλονίκη 2014.

Διαθέσιμο από τη δικτυακή διεύθυνση: <http://eclass.auth.gr/courses/OCRS174/>

Σημείωμα Αδειοδότησης

Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά - Παρόμοια Διανομή [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση. Εξαιρούνται τα αυτοτελή έργα τρίτων π.χ. φωτογραφίες, διαγράμματα κ.λ.π., τα οποία εμπεριέχονται σε αυτό και τα οποία αναφέρονται μαζί με τους όρους χρήσης τους στο «Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων».

Ο δικαιούχος μπορεί να παρέχει στον αδειοδόχο ξεχωριστή άδεια να χρησιμοποιεί το έργο για εμπορική χρήση, εφόσον αυτό του ζητηθεί.

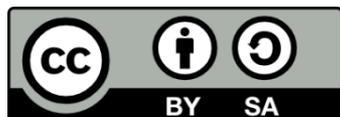
[1] <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Τέλος ενότητας

Επεξεργασία: Ανδρομάχη Μουρτζούχου
Θεσσαλονίκη, Χειμερινό Εξάμηνο 2013-2014

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Σημειώματα

Διατήρηση Σημειωμάτων

Οποιαδήποτε αναπαραγωγή ή διασκευή του υλικού θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει:

- το Σημείωμα Αναφοράς
- το Σημείωμα Αδειοδότησης
- τη δήλωση Διατήρησης Σημειωμάτων
- το Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων (εφόσον υπάρχει)

μαζί με τους συνοδευόμενους υπερσυνδέσμους.

